

til ganske ekstraordinære Udgifter, saa ved Sammenligning maatte han i hvert Fald her regne med et Beløb af 59 Mill. Kr. Dernæst kan den højtærede Minister dog vel ikke være uvidende om, at dette Udgiftsbeløb indeholder Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg meget højere end dem, paa Grundlag af hvilke det Budget, han opstiller for det kommende Aar, er beregnet, han kan vel ikke være uvidende om, at dette Regnskab er baseret paa Fouragepriser, Kostforplejningspriser, Kulpriser o. s. v., paa Grundlag af et Prisniveau, der laa meget højt over det, hvormed den højtærede Minister regner i det Budget, han har opstillet for den kommende Tid.

Dernæst maa det da ogsaa være umuligt for den højtærede Minister at være uvidende om, at de 47½ Millioner, han her stiller op, ikke er det virkelige Tal for det kommende Aar. Jeg ser ganske bort fra de Forøgelser, der vil komme til at foreligge, dækket af Ordet: anslaaet, selv om dette Ords Omraade efterhaanden skulde blive noget indskrænket. Tilbage bliver, hvad den højtærede Minister selv har meddelt os, at foreløbig vil der i alt Fald blive betydelig større Udgifter, nogle Millioner mere. Og dertil kommer endelig, at den højtærede Minister her staar med et Lovforslag, i Henhold til hvilket der bliver bevilget 10 Millioner til Kaserneanlæg. Hvorledes man end fordeler dem, vil de ogsaa i den nærmest kommende Tid mere eller mindre klækkeligt forøge Beløbet paa 47½ Mill. Kr.

Jeg tror, vi skulde høre nogenlunde op med denne Diskussion om, hvor store Militærudgifterne er efter den nye Ordning i Forhold til den gamle Ordning. Sandheden bliver dog denne, hvor tidt man saa triller omkring med Tallene, at Udgifterne vil blive i det væsentlige lige store efter den Ordning, der vedtoges, og den, som bestod i det praktiske Liv paa det Tidspunkt, da de nye Love gennemførtes.

Den højtærede Minister talte saa om, hvorledes vi ikke nu kunde faa alt for meget at vide om den paatænkte Ordning, idet den kun var paa et forberedende Stadium. Mon det saa ikke var rimeligere, at man bragte det hele nogenlunde paa fast Grund? Var det ikke rimeligere, at Rigsdagen nogenlunde vidste, hvad den skal give sin Tilslutning, i Stedet for at give en Blancoanvisning til Ministeren og sige til ham: Brug nu Pengene, ordn det hele saaledes, som Ministeren nu maatte have Lyst til efter at have forhandlet med Administrationen om Spørgsmaalet.

Overfor de Spørgsmaal, jeg havde stillet, var den højtærede Minister saa elskværdig at sige, at jeg havde vist meget stor Nysgerrighed. Jeg ved ikke, om det er den rimelige og naturlige Betegnelse fra Ministerens Side overfor Rigsdagens Ønsker om at faa nogenlunde fast Grund under Fødderne, inden den vedtager et saa betydningsfuldt Lovforslag som det, der her er Tale om. Men i alt Fald vil jeg for mit Vedkommende ønske, at den højtærede Minister selv i de nærmeste Dage maatte blive grebet af Nysgerrighed med Hensyn til, hvilke Planer det er, der foreligger for den kommende Ordning af vore Garnisonsforhold, saa at det maatte blive muligt for den højtærede Minister overfor Udvalget at redegøre for denne Ordning i langt større Omfang, end det har været Tilfældet her i Tinget.

Den højtærede Minister sagde: Men hvis jeg nu giver Besked om, hvad jeg tænker mig, hvorledes gaar det mig saa, naar jeg skal forhandle med Kommunerne? Jeg giver ikke meget for denne Betragtning. Jeg kan ikke tænke mig, hvilke Vanskeligheder dette vilde give overfor Kommunerne, at man nogenlunde vidste, hvilke Planer der forelaa, og hvilke Hensigter man havde. Jeg kan ikke indse, at man kan bringe det hele til en Slags Auktionsforhandling overfor Kommunerne og sige: Den, som byder højest, faar dit og dat, paa Baggrund af, at man til syvende og sidst vil skjule for dem, hvilke Planer man har; man kan ikke have en Slags hemmelige Auktioner overfor de forskellige Kommuner, i hvilke man antager, at man vil anbringe Garnisoner. Jeg tror ogsaa, det er temmelig ørkesløst. Jeg er tilbøjelig til at tro, at ude i Garnisonsbyerne ved man i Øjeblikket gennemgaaende meget bedre Besked med, hvilke Planer Regeringen har paa dette Omraade, end vi har den Glæde at vide her i Rigsdagen, og jeg haaber derfor, at den kommende Udvalgsbehandling vil give os betydelige Oplysninger i saa Henseende.

Den højtærede Minister sagde imidlertid en Ting, som glædede mig; det var med Hensyn til Sønderjylland, idet han der sagde, at naar den endelige Ordning forelaa, vilde jeg sikkert være tilfreds. Det vilde naturligvis glæde mig meget, om jeg deri maa have Lov at lægge dette, at den endelige Ordning vil blive en saadan, at der ikke for Sønderjyllands Vedkommende behøves større Lokalteter til Militæretaten under det danske Styre, end der har været fornødent under det tyske Styre, og om jeg ogsaa deri maa